

Egy napom

az Úr 1794. esztendeje december havának első napján

Bizony ez a nap is jól kezdődött!

Este éreztem, sokáig forgolódtam, mire elnyomott az álom. Fájt a fejem a méregtől, mert megint nem fizették ki a Piac utcai házam bérleti díját a rácok.

Hát, erre ma reggel fúj a szél, esik az eső, vihar dúl. A drága pénzen csináltatott nádfedeles házam beázik. Ó, vízben áll az összekuporgatott kis pénzecsém az asztalon. Vacogva számolom át, hogy megvan-e minden peták. Soha nem lehet tudni, hogy a kunyhómba nem lopkodott-e be valaki. Igaz, az ajtóm rozoga, de akkor is. Micsoda időket élünk! Mindenre a pénz, a pénz kell!

Bezzeg nem ide jön, hozzám, hanem csak megy, megy! Tegnap sem jött be több, mint harminc arany. Ma érzem, hogy szörnyű károm lesz!

Ebben pillanatban hatalmas csattanással ketté szakasztotta a szél az ablakomat! Itt a világvége, a napomnak is vége! Kiadás, kiadás ez is. Holnap keresek valakit, aki néhány garasért megjavítja. Vagy inkább megjavítom magam.

Nos, elteszem a fejem alá a pénzes ládikámat és lefekszem, mert nem látok és a lámpában is kevés az olaj. Végül is azzal is spórolnom kell!

Beczők Máté 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola